

การพัฒนานักกีฬาเทเบิลเทนนิสของสโมสรในประเทศไทย

The Development of Table Tennis Players of The Club in Thailand

โฆษณการ ฤกษ์ศานติวงษ์¹ และประเสริฐไชย สุขสอาด²
Kosakarn Lersantivong¹ and Prasertchai Suksa-ard²

¹⁻² คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สาขาการจัดการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล
Faculty of Social Sciences and Humanities Sport Management Mahidol University

¹ Corresponding Author: E-mail: kosakarnss@gmail.com

Received: 2 ก.ย. 65 Revised: 31 ต.ค. 65 Accepted: 7 ธ.ค. 65

DOI: 10.14416/j.ted.2024.12.005

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการพัฒนานักกีฬาเทเบิลเทนนิสของสโมสรในประเทศไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนา นักกีฬาเทเบิลเทนนิสของสโมสรและเพื่อค้นหาแนวทางการพัฒนานักกีฬาเทเบิลเทนนิสของสโมสร ด้านพื้นที่คือ เขตกรุงเทพมหานครจากสโมสรเทเบิลเทนนิสแห่งประเทศไทย การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ การสังเกตอย่าง มีส่วนร่วม ผู้ให้ข้อมูล 5 คน จาก 5 สโมสรในกรุงเทพมหานคร โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงจากสโมสรนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ของประเทศไทย

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนานักกีฬาเทเบิลเทนนิสของสโมสรในประเทศไทยมีดังนี้ 1) ด้านนักกีฬา พบว่า มีเรื่อง การไม่ยอมรับผู้ฝึกสอนใหม่เมื่อมีการแบ่งกลุ่มการสอนตามความสามารถ ความพร้อมเพียงในการมาซ้อม ทักษะคิดและพฤติกรรม ของนักกีฬาและผู้ปกครอง 2) ด้านผู้ฝึกสอน พบว่า มีเรื่องการพัฒนาตนเอง การถ่ายทอดความรู้หลังจากที่ได้เข้ารับการอบรม ในหลักสูตรต่าง ๆ แล้ว 3) ด้านการบริหารจัดการ มีเรื่องการแข่งขันของสโมสรเข้าร่วมแข่งขันไม่ครบ การขาดผู้สนับสนุน 4) ด้านวิชาการ/องค์ความรู้ ในเรื่องช่วงระยะเวลาการส่งผู้ฝึกสอนเข้ารับการอบรมนานเกินไป ผู้ฝึกสอนขาดทักษะ การถ่ายทอดความรู้แก่ผู้ฝึกสอนอื่นในสโมสรและนักกีฬา 5) ด้านเครื่องมือสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า เรื่องสภาพแวดล้อม ในการซ้อมแออัดและอุปกรณ์ไม่เพียงพอ

คำสำคัญ: การพัฒนา สโมสรเทเบิลเทนนิส ประเทศไทย

Abstract

The development of table tennis players of the clubs in Thailand, the objectives were 1) to study of development procedures on table tennis player in clubs of Thailand, 2) to seeking of development guideline for a table tennis player, the key informants were table tennis player trainers, the research framework included, table tennis player, management, courses/ knowledge, tools and facilities, the study area was table tennis clubs of Thailand.

The results of this research showed that the development of table tennis players of the clubs in Thailand are as follows: 1. as for players, it was found that problem of unwillingness to accept new trainers when teaching groups were divided according to their skills, readiness for training, attitudes and behaviours of players and parents; 2. on the side of the trainer found issues in self-development, transfer of knowledge after receiving training in various courses; 3. for management, the issue in which sending the club's players to compete in the competition, lack of support; 4. In the academic or knowledge aspect, the length of training time for the trainers was too long, so the trainers lacked of skills to transfer the knowledge to other trainers and players in the club; and 5. tools and facilities, it was found that the training environment was crowded and the equipment was insufficient.

Keywords: Development, Table Tennis Clubs, Thailand

1. บทนำ

กีฬาถือุดมการณ์สูงสุดที่ว่า “สุขภาพและมิตรภาพ” [1] โดยหัวใจสำคัญของการกีฬา เพื่อให้ผู้เล่นเกิดสุขภาพดี ทั้งร่างกายและจิตใจ ปราศจากโรคภัย จิตใจร่าเริงแจ่มใสและมีความอดทน สร้างคุณลักษณะที่ดี การอบรมสั่งสอนให้เข้ากับสังคม [2] กีฬาจะส่งเสริมค่านิยมของคนในสังคม การกีฬา มี 3 ลักษณะได้แก่ 1) กิจกรรมที่ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนานยามว่างหรือสร้างความสนุกสนานเวลาว่าง 2) กิจกรรมการเล่น เกมที่เล่นง่าย ๆ ไม่มีกติกามาก 3) เกมหรือการทดสอบหรือการแข่งขันที่มุ่งให้เกิดความสง่าผ่าเผยกีฬา มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านร่างกายและจิตใจ นำประเทศไปสู่ความเจริญด้านเศรษฐกิจได้ นอกจากนั้นยังใช้กีฬาเป็นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือต่าง ๆ ซึ่งมีผลไปถึงจิตใจ [3] รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 มาตรา 71 ได้กล่าวเพื่อสุขภาพของคนในชาติ ทั้งร่างกายและจิตและสู่ความเป็นเลิศ [4] แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 12 ให้ความสำคัญของกีฬาในแง่ของการสร้างสุขภาพสุขภาพทุกช่วงวัย [5] ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีกล่าวถึงการเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และสมรรถภาพสอดคล้องกับความสามารถของบุคคล [6] การพัฒนาศักยภาพนักกีฬาในการสร้างคุณค่าแก่สังคมและประเทศ [7] การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพโดยมุ่งการสร้างและพัฒนา นักกีฬาของชาติให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันเพื่อสร้างชื่อเสียงเกียรติยศและเกียรติภูมิของไทยให้ทัดเทียม

นานาชาติ [8] กีฬาเทเบิลเทนนิส (Table Tennis) หรือปิงปอง (Ping Pong) เป็นกีฬาประเภทใช้ไม้ตี ที่มีคนนิยมเล่นกันมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ของโลก [9] ชาวไทยนิยมเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิส มีสนามแข่งกันทั่วประเทศ มีการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา มีชมรมสโมสรหรือสมาคมที่สนับสนุนการจัดการแข่งขันอยู่เสมอ ดังนั้นคุณสมบัติของผู้ที่จะเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสได้ต้องมีทักษะเบื้องต้นที่ดี [10] ดังนั้นกีฬาเทเบิลเทนนิสจึงจำเป็นต้องอาศัยสมรรถภาพทั้งสองด้านร่วมกัน ทั้งร่างกายต้องดีเล่นได้มีประสิทธิภาพ จึงสามารถส่งผลให้การเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสได้ดีมีประสิทธิภาพและผลเป็นผลดีเบื้องต้นก้าวไปสู่ความสำเร็จหรือความเป็นเลิศ

ลักษณะปัญหาด้านการดำเนินงาน ซึ่งปัจจุบันนี้หน่วยงานที่ทำหน้าที่ด้านการพัฒนาการกีฬา มีปัญหาด้านการดำเนินงานต่าง ๆ ทั้งปัญหาเดิมและปัญหาใหม่อันเป็นผลเปลี่ยนแปลงยุคสมัย บทบาทการกีฬาแห่งประเทศไทย [3] สภาพปัญหาด้านงบประมาณ การดำเนินงานไม่เป็นไปตามสัดส่วนที่สอดคล้องตามแผนที่วางไว้ การประสานงานเกิดความซ้ำซ้อนไม่เป็นเอกภาพ บุคลากรทางการกีฬาที่มีความสามารถจริง ๆ มีน้อย ข้อมูลทางการกีฬาไม่ทันสมัย การจัดการองค์การไม่ชัดเจนและความเข้มแข็ง รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับยังไม่เอื้อต่อการส่งเสริมการกีฬา ค่อนข้างผูกขาดโดยรัฐ ปัญหาผลพวงจากองค์กรก็ส่งผลกระทบไปถึงระดับบุคคล หน่วยงานที่พัฒนาการกีฬาของชาติ สนธยา ลีละมาต [11] สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งก้าวไปสู่การเป็นนักกีฬามืออาชีพอย่างแท้จริง หากได้รับความรู้จากผู้ฝึกที่ดีและถูกต้อง ประเทศได้มีการ

พัฒนากีฬาฟุตบอลหลายแบบ เช่น การจ้างโค้ชมืออาชีพ คืออัลแบร์โตซัคเคโรนี่ มาพัฒนาการกีฬาจนมีชื่อเสียงขึ้นมา ทำให้นักกีฬาฟุตบอลญี่ปุ่นมีอายุ 23-34 ปี ติดทีมชาติมากที่สุด ชีร์พัฒนา อัครเศรณี [12] ประเด็นนี้เองทำให้เกิดการเปรียบเทียบว่าการกีฬาไทยต้องหันมาทบทวนการพัฒนาการกีฬาของตนว่าจะทำอย่างไรให้ประเทศไทยได้มีมาตรฐานการแข่งขันก้าวผ่านมาตรฐานระดับเอเชียและไปสู่ระดับโลกได้ พิษณุ นาคจีนเสน [13] สภาพปัญหาความเข้มแข็งของสโมสรกีฬาเทเบิลเทนนิสเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมากที่สุด เกี่ยวข้องกับการบริหารงานในเรื่องงบประมาณ กระบวนการพัฒนา ส่งเสริมศักยภาพ การจัดกิจกรรม เทเบิลเทนนิสของประเทศไทย อุษณี ทวีสัตย์ [14] ได้มองลักษณะปัญหาการพัฒนาเกี่ยวกับนักกีฬาเทเบิลเทนนิสจำเป็นต้องประยุกต์ความรู้สมัยใหม่จากหลายศาสตร์มาพัฒนา นพรัักษ์ แกสมาน [15] ได้เสนอระดับสภาพปัญหาของนักกีฬาเทนนิส ปัญหาการฝึกซ้อมและการแข่งขันโดยเฉพาะปัญหาด้านผู้ฝึกสอน กระบวนการฝึกซ้อม สถานที่และอุปกรณ์ ด้านงบประมาณ และนักกีฬา ซึ่งจะส่งผลไปต่อการความสำเร็จหรือโยงไปถึงความเป็นเลิศของกีฬาเทเบิลเทนนิส

นอกเหนือนี้ ศิริพร สันติวัฒนา [16] ได้ให้มุมมองความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิส คือ พฤติกรรมการโค้ชไม่ว่าจะเป็นหลักการและปรัชญาการโค้ชที่เน้นตัวนักกีฬาและชัยชนะ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จสูง ความสำคัญยิ่งอันหนึ่งนำระบบการกีฬาเทเบิลเทนนิส ก็คือผู้ฝึกซ้อมที่มีความสัมพันธ์กับนักกีฬาคอร์ให้ความสำคัญและวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและการดำเนินงานในปัจจุบันรวมถึงแนวทางการแก้ปัญหา ทำให้ผู้วิจัยประสงค์ศึกษาสภาพปัญหาในวงการกีฬาเทเบิลเทนนิส เพื่อให้ตรงจุดกับความต้องการของนักกีฬาเหมาะกับสภาพบริบททั้งการดำเนินงานและสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนา เพื่อที่จะได้สร้างเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายให้ตรงจุดเพื่อการพัฒนาสโมสรให้มีประสิทธิภาพในที่สุด

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนานักกีฬาเทเบิลเทนนิสของสโมสร

2.2 เพื่อค้นหาแนวทางการพัฒนานักกีฬาเทเบิลเทนนิสของสโมสร

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องการพัฒนา นักกีฬาเทเบิลเทนนิสของสโมสรในประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเทคนิควิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative methods) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ (In-depth Interview) การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (Participation Observation) การศึกษาครั้งนี้จะเก็บข้อมูลกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก [17] ตามเกณฑ์การคัดเลือก โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) เป็นเครื่องมือช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ตามขอบเขตของการศึกษาแบ่งออกเป็น 5 ประเด็น การเก็บรวบรวมข้อมูลจะจัดบันทึก การบันทึกเสียงของผู้ให้สัมภาษณ์และการถ่ายภาพบริบทของการทำงานด้านการกีฬาของสโมสรการวิเคราะห์ข้อมูลการนำข้อมูลที่ได้จากอ่านนำมาเรียบเรียงและจัดหมวดหมู่ใหม่ตัดทอนข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องคงไว้เฉพาะเรื่องที่ต้องการวิเคราะห์ตามประเด็นที่ศึกษา จำแนกหมวดหมู่ของแต่ละประเด็นและพิจารณาข้อมูลที่เหมือนกันและต่างกันตรวจสอบความเชื่อมโยงกับประเด็นหลัก กำหนดรูปแบบความสัมพันธ์ของประเด็น เมื่อทำการจำแนกหมวดหมู่ของข้อมูลในแต่ละประเด็นจากการศึกษา (Content Analysis) ตรวจสอบความถูกต้องจากนั้นก็หาข้อสรุปและการตีความพร้อมทั้งการยืนยันผลด้วยการตรวจสอบแบบสามเส้า [18] การเทียบคำตอบของแต่ละแหล่งข้อมูล (Resources Investigation) แต่ละประเด็นหรือคำตอบที่ตรงกันเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือโดยนำเสนอข้อสรุปเป็นตาราง การสรุปผลการศึกษานำเสนอตามประเด็นที่ศึกษาโดยการพรรณนาวิเคราะห์หรือการอธิบายความประกอบเหตุผลพร้อมกับสรุปเป็นรายด้านตามกรอบของการศึกษา (Descriptive Analysis) [19] โดยจะสรุปผลการนำเสนอเป็นตาราง

4. ผลการวิจัย

4.1 ด้านการดำเนินงานของสโมสรเทเบิลเทนนิส กระบวนการพัฒนานักกีฬาเทเบิลเทนนิสของสโมสรสรุป

ภาพรวมทั้ง 5 ประเด็นดังนี้

1) ด้านนักกีฬาที่มีการดำเนินงานอยู่ 5 ด้าน/ลักษณะ ดังนี้

1.1) ด้านแนวคิดและหลักการ อยู่บนพื้นฐานด้านความสามารถหรือศักยภาพการแบ่งกลุ่มตามระดับฝีมือ แนวปฏิบัติมีการสำรวจเป้าหมาย มีการประเมินความเป็นไปได้ และประเมินพัฒนาการเป็นระยะ

1.2) ด้านรูปแบบวิธีการฝึกฝน จัดโปรแกรมตามทักษะฝีมือตามความสามารถแบ่งกลุ่มตามความสามารถ กระบวนการฝึกซ้อมทั้งความรู้และความสามารถ พร้อม ๆ กัน รูปแบบการฝึกมี 2 ลักษณะ ได้แก่ การฝึกที่เหมือนกัน เน้นการปูทักษะพื้นฐานที่ถูกต้อง และการฝึกแบบเจาะจงจะฝึกทักษะความชำนาญ เพื่อให้มีประสิทธิภาพและตรงจุด และกระบวนการฝึกซ้อม

1.3) ด้านประเมินเพื่อความเข้าใจและทราบถึงจุดแข็งและจุดอ่อนระดับความสามารถ ได้แก่ การประเมินเบื้องต้น เพื่อประเมินจุดเด่นและจุดด้อยเพื่อความสะดวกการแบ่งกลุ่มฝึกซ้อม

1.4) ด้านเสริมความรู้แก่นักกีฬา โดยการเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้และคำแนะนำจากหลายศาสตร์ ได้แก่ ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ด้านโภชนาการ ด้านการฝึกสภาพทางกาย และด้านจิตวิทยา

1.5) ด้านหลักสูตร มีทุกระดับ มีแนวทางและวิถีทางและเป้าหมาย การประเมิน ตัวชี้วัด การฝึกซ้อมจะเป็นลักษณะทฤษฎีสานกับปฏิบัติ หลักสูตรไม่เป็นสายลักษณะอักษร ใช้การถ่ายทอดความรู้ผ่านประสบการณ์ตรง ความเป็นเลิศนั้นไม่มีความตายตัว แต่เน้นให้เหมาะกับผู้เล่นและสามารถทำได้

2) ด้านผู้ฝึกสอนการพัฒนาผู้ฝึกสอน การดำเนินงาน 3 ลักษณะดังนี้

2.1) ด้านหลักเกณฑ์คัดเลือกผู้ฝึกสอนจะเลือกจากความสามารถร่วมงาน สามารถทำงานด้วยกันได้ เพื่อป้องกันปัญหาการสื่อสาร การทำงานใช้ความสัมพันธ์ ผู้สอนนั้นเคยเป็นนักกีฬา มีความรู้ความสามารถเป็นทุนเดิม

2.2) ด้านดำเนินงาน ให้คำแนะนำสอนงาน เน้นอยู่บนพื้นฐานตามหลักวิชาการ ปรึกษาร่วมกัน มีการจูน

หรือปรับวิธีสอน เพื่อให้ได้มาตรฐานที่ตรงกันและมีทิศทางเดียวกัน มีหัวหน้าผู้ฝึกสอนในการควบคุมมาตรฐานการสอน

2.3) ด้านการพัฒนาผู้ฝึกสอน มีการส่งเข้ารับการอบรมหรือพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ด้านเทคนิคความชำนาญ มีการสนับสนุนให้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งอบรมภายในให้คำแนะนำและปรึกษาร่วมกัน และภายนอกรับความรู้จากวิทยากรหลายศาสตร์ เพื่อปรับใช้ในพัฒนาการสอน

3) ด้านการบริหารจัดการการบริหารจัดการมี 5 ด้าน/ลักษณะ ได้แก่

3.1) ด้านการปกครอง มี 2 ลักษณะได้แก่ องค์กรเป็นกิจลักษณะ มีประธานกรรมการ กฎระเบียบ เป็นองค์กรเชิงธุรกิจมีการบริหารจัดการที่ชัดเจน กำหนดบทบาทหน้าที่ และองค์กรส่วนบุคคลการบริหารจัดการจะยึดหยุ่นยึดหลักความสัมพันธ์แบบครอบครัว

3.2) ด้านการบริหารจัดการ เป็นกิจลักษณะ การวางแผนให้เหมาะกับงาน ยึดหลักการบริหารองค์กร นำหลักการวิเคราะห์องค์กร SWOT และ 4M ถ้าเป็นฝึกเพื่อความ เป็นเลิศจะเป็นรูปแบบธุรกิจ การบริหารจัดการ ตั้งแต่การรับสมัครนักกีฬา การวิเคราะห์องค์กร ทั้งการปรึกษาหารือกัน ในประเด็นปัญหาเพื่อร่วมกันรวมถึงการพัฒนาอื่น ๆ การบริหารจัดการความเสี่ยง

3.3) ด้านการพัฒนานักกีฬา จะเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของโค้ชตั้งแต่การสมัคร การวางแผนและจัดทีมผู้ฝึกซ้อม การแบ่งกลุ่ม ด้วยการประเมินระดับฝีมือการแบ่งกลุ่มตามความสามารถและพัฒนาเป็นช่วง ๆ

3.4) ด้านการส่งแข่งขัน การจัดส่งนักกีฬาเพื่อเข้ารับการแข่งขัน ตามสมาคมหรือหน่วยที่จัดขึ้นต่าง ๆ โดยจะแบ่งตามกลุ่มระดับฝีมือ

3.5) ด้านการส่งเสริม มีการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์จากบริษัทหรือองค์กรภายนอก สโมสรของโรงเรียนได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองและบริษัท

4) ด้านวิชาการ/ความรู้สรุปด้านวิชาการ/ความรู้มี 3 ลักษณะดังนี้

4.1) การเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานภายนอก ทั้งด้านจิตวิทยา สิ่งแวดล้อม ทั้งแนวคิดหลักการ สโมสรจะส่งไปอบรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อเกิดการเรียนรู้เทคนิควิธีการ

ใหม่ ๆ มีลักษณะความชำนาญ อรรถาความรู้อยู่เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สร้างประสบการณ์และนำมาปรับใช้ในการสอน นักกีฬาให้มีคุณภาพ เป็นการสร้างมาตรฐานหรือตามนโยบาย และหลักเกณฑ์การพัฒนาตนเองของโค้ชเพื่อให้นักเรียนเป็นมาตรฐานเดียวกัน

4.2) การอบรมกันเองเป็นการภายในสโมสร ด้วยการพูดคุยหรือประชุมกับผู้ฝึกสอนเป็นระยะ ๆ เพิ่มประสิทธิภาพการฝึกสอนนักกีฬา

4.3) การเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้และวิชาการแก่นักกีฬาอย่างต่อเนื่องแก่นักกีฬาเพื่อช่วยให้นักกีฬาด้านเทคนิคดีขึ้นจากหลายศาสตร์ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านโภชนาการ ด้านจิตวิทยา ด้านการฝึกสมรรถนะทางกาย

5) ด้านเครื่องมืออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีศักยภาพและความพร้อมอยู่ในระดับที่ดี สโมสรจะแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ สโมสรที่สังกัดโรงเรียน สโมสรที่สังกัดบริษัทและสโมสรส่วนบุคคล มีความพร้อมและศักยภาพอยู่ในระดับต่างกันบ้างส่วนปลีกย่อยเล็กน้อย โดยลักษณะทั่วไปทางด้านเครื่องมืออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสามารถแยกออกได้ 4 ด้าน

- 5.1) ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์การฝึกซ้อม
- 5.2) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
- 5.3) ด้านสถานที่ฝึกซ้อม
- 5.4) ด้านทรัพยากรบุคคลที่ดำเนินการดูแลจัดการ

อำนวยความสะดวกอื่น ๆ

4.2 ด้านปัญหาและแนวทางการพัฒนาของสโมสรเทเบิลเทนนิส แนวทางการพัฒนานักกีฬาเทเบิลเทนนิสของสโมสรทั้ง 5 ประเด็นดังนี้

1) ด้านนักกีฬาปัญหาด้านนักกีฬา มี 4 ลักษณะ

- 1.1) ปัญหาด้านการเดินทางและการบริหารจัดการเวลา
- 1.2) ปัญหาด้านการยอมรับผู้ฝึกสอนและการเลื่อนระดับความสามารถหรือการแบ่งกลุ่ม
- 1.3) นักกีฬาและผู้ปกครอง ไม่เข้าใจหลักการและกระบวนการฝึกฝนที่ถูกต้องความเห็นต่าง ความคาดหวังมากเกินไป ความใจร้อนวางเป้าหมายที่สูงเกินและขาดการเอาใจจริงเอาใจ

2.4) ความหลากหลายของบุคลิกนักกีฬายากต่อการควบคุมให้เกิดระเบียบวินัยและความคิดเป็นของตัวเองสูง แนวทางการแก้ไขปัญหามี 4 ลักษณะได้แก่

2.4.1) ด้านการเดินทางและการบริหารจัดการเวลาใช้วิธีการปรับเปลี่ยนเวลาในการเดินทางเพื่อฝึกซ้อมปัญหาด้านเวลาและความไม่พร้อมการฝึกฝน การปรับเปลี่ยนวิธีการฝึกฝน ปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสม

2.4.2) ด้านการจัดระดับฝีมือที่คาบเกี่ยว ใช้การประเมินเป็นระยะ ๆ เป็นเครื่องมือป้องกันอคติ การลำเอียง การประเมินหรือทดสอบ

2.4.3) ด้านความไม่เข้าใจของนักกีฬาและผู้ปกครอง ใช้ข้ออธิบายให้นักกีฬาและผู้ปกครองได้เข้าใจและรับรู้ถึงการฝึกทักษะอื่น ๆ เป้าหมายและวิธีการฝึก สร้างความเข้าใจ การบันทึกและประเมิน ซึ่งให้เห็นถึงความก้าวหน้าและข้อบกพร่องแก่นักกีฬาและผู้ปกครอง การเสริมทัศนคติที่ถูกต้อง

2.4.4) ด้านหลักสูตรแบบรวมเพื่อสร้างความเข้าใจแก่นักกีฬา การเลื่อนระดับ ผู้ฝึกสอนควรมีจิตวิทยาสูงและจัดการกับปัญหา แนะนำสอดแทรกคำสอนเพื่อปรับบุคลิก ลักษณะการสื่อสารให้นักกีฬาได้ตระหนักจดจำการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี

2) ด้านผู้ฝึกสอนปัญหาด้านผู้ฝึกสอน มี 3 ลักษณะได้แก่

2.1) การถ่ายทอดของผู้ฝึกสอน เนื่องจากถูกฝึกจากผู้ฝึกสอนที่หลากหลายและแตกต่างกัน

2.2) ปัญหาผู้ฝึกสอนที่ยึดติดกับแนวคิดวิธีการของตนมากเกินไปแนวการสอนที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานหรือทฤษฎี ความคิดที่นอกกรอบเกินไป

2.3) ปัญหาการเปลี่ยนโค้ชหรือผู้ฝึกสอนตามความพึงพอใจและความเห็นของผู้ปกครองและตัวนักกีฬาแนวทางการแก้ไขปัญหามี 3 ลักษณะ ได้แก่

2.3.1) การเชิญผู้ฝึกสอนจากสโมสรที่นักกีฬาสังกัดอยู่มาร่วมให้คำแนะนำและการพัฒนา ทำให้การพัฒนา มีประสิทธิภาพและแก้ไขได้ตรงจุดมากขึ้น

2.3.2) การสื่อสารและการให้คำแนะนำและผู้ฝึกสอนหัวหน้าผู้ฝึกสอนควรให้คำแนะนำตามดุลยพินิจที่ความ

บทความวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศในประเทศไทย

เหมาะสมให้แนวทางหรือวิธีปฏิบัติ การละลายพฤติกรรม การปรับทัศนคติ การแนะนำที่อยู่บนหลักการและเหตุผลตามหลักวิชาการที่เชื่อถือได้

2.3.3) การสื่อสารและประสานทำความเข้าใจ การคุยในรายละเอียดทั้งนักกีฬาและผู้ปกครองปรับความเข้าใจ การประนีประนอมให้เกิดความเข้าใจทั้งระหว่างนักกีฬาและผู้ปกครอง

3) ด้านการบริหารจัดการปัญหาการบริหารจัดการมี 4 ลักษณะได้แก่

3.1) ด้านการบริหารจัดการเช่น ปัญหาผู้ปกครอง อาจจะเป็นด้านทัศนคติหรือความเห็นที่ไม่ตรงกัน

3.2) ด้านการพัฒนา นักกีฬา เสี่ยงวิพากษ์วิจารณ์ถึงประสิทธิภาพของผู้ฝึกสอนและปัญหาส่วนบุคคล ความเห็นที่ไม่ลงรอยกันของผู้ปกครองและตัวกีฬา

3.3) ด้านการส่งเสริมแข่งขัน ปัญหาการตกหล่น การส่งตัวนักกีฬา เนื่องจากมีหลายสาขาและนักกีฬาจำนวนมาก ทำให้การบริหารจัดการด้านการจัดทีมและส่งตัวนักกีฬาเกิดปัญหา

3.4) ด้านการส่งเสริม บางสโมสรขาดการสนับสนุนจากภายนอก แนวทางการแก้ไขปัญหามี 3 ลักษณะได้แก่

3.4.1) การสื่อสารกับภายนอก การมีไลน์กลุ่ม เพื่อที่จะรับฟังปัญหาจาก เพื่อที่จะเกิดประโยชน์กับการฝึกสอนนักกีฬา การสื่อสารแลกเปลี่ยนกันมากขึ้น ผู้ฝึกสอนก็ต้องหมั่นเพียรในการสื่อสารพูดคุยเพื่อทำความเข้าใจให้เป็นไปทิศทางเดียวกันและผู้ปกครองต้องทำตัวเป็นกลางประสานพูดคุยเพื่อหาจุดร่วม

3.4.2) การเรียกประชุมผู้ปกครอง เพื่อชี้แจงประเด็นปัญหาความไม่เข้าใจในรายละเอียดทุกอย่าง เพื่อให้ทุกคนได้รับทราบเป็น แนวเดียวกันเพื่อป้องกันความขัดแย้ง

3.4.3) กำหนดผู้รับผิดชอบที่คล่องตัวในการดำเนินงานการส่งตัว

4) ด้านวิชาการ/ความรู้ปัญหาด้านวิชาการความรู้มี 4 ลักษณะ ได้แก่

4.1) ปัญหาส่วนบุคคล เนื่องจากเป้าหมายของผู้ฝึกสอนแต่ละคนต้องการไม่เหมือนกันหรือความสนใจที่ต่าง

กันเป็นผลให้ผู้ฝึกสอนอาจจะไม่ได้สนใจหรือใส่ใจในการปรับการอบรมจากภายนอก

4.2) ปัญหาในกิจกรรมอบรม การอบรมหลักสูตรอินเตอร์ จึงมีอุปสรรคด้านการรับสารและการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ทำให้ความรู้ที่ได้ไม่เต็มที่และผู้อบรมก็ไม่กล้าถามในประเด็นที่สงสัย

4.3) ปัญหาด้านเวลาหรือการใช้เวลากับการอบรมที่นานเกินไป และส่งผลกระทบต่อถึงการฝึกซ้อม

4.4) ไม่เกิดการนำความรู้ที่อบรมมาใช้ประโยชน์ได้จริง หลังอบรมแล้วไม่นำความรู้เหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ในการฝึกสอนนักกีฬา บ้างยื้อแย่งกับหลักทฤษฎีหรือไม่เห็นด้วย แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านวิชาการ/ด้านความรู้มี 3 ลักษณะได้แก่

4.4.1) การสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และตระหนักถึงผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นในภาพรวมของสโมสรตัวนักกีฬาและรวมไปถึงข้อดีของการพัฒนาตนเองของครูหรือผู้ฝึกสอน

4.4.2) การสร้างมาตรฐานที่ชัดเจน การจัดการเป็นแบบธุรกิจ ทุกคนจะต้องฟังและปฏิบัติตามมาตรฐาน จะมีการป้องกันปัญหาความไม่ได้มาตรฐาน

4.4.3) การประชุมทีมเพื่อให้ครูผู้ฝึกสอนที่ผ่านการอบรมด้วยทุกครั้ง ได้แบ่งปันและหาแนวทางร่วมกัน ประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้รับมาใช้ในงานจริง ๆ

5) ด้านเครื่องมืออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาด้านเครื่องมืออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มี 3 ลักษณะ ได้แก่

5.1) ด้านความแออัดของสถานที่ฝึกซ้อม

5.2) ด้านสภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการฝึกฝนนักกีฬา

5.3) ด้านประสิทธิภาพของศูนย์ออกกำลังกาย แนวทางการแก้ไขปัญหามี 3 ลักษณะได้แก่

5.3.1) ด้านสภาพแวดล้อม แนวทางการพัฒนาที่สามารถจัดการกับตัวนักกีฬาได้โดยตรง ได้แก่ การปรับทัศนคติ วางแผนและจัดวันเวลาการฝึกซ้อมและมีแนวปฏิบัติเสริมต่อสุขภาพ

5.3.2) การพัฒนาด้านสถานที่ฝึกซ้อม ได้แก่ จัดการกับตัวนักกีฬา โดยการปรับตารางเวลาให้เหมาะสม

และมีการจัดการเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์ ได้แก่ มีการเพิ่มอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้มากขึ้น เพื่อให้เพียงพอต่อนักกีฬา และมีการจัดสรรพื้นที่ในการฝึกแต่ละด้านให้เป็นสัดส่วนรวมไปถึงศูนย์ต่าง ๆ ได้แก่ ห้องซิกเวลศาสตร์ ห้องโภชนาการ ห้องการฝึกการเคลื่อนไหว

5.3.3) การพัฒนาด้านประสิทธิภาพของศูนย์ การเพิ่มบุคลากรหรือผู้เชี่ยวชาญในศูนย์ฝึกที่มีความรู้จริงและมีความเชี่ยวชาญโดยตรงประจำศูนย์และตำแหน่งประจำเพื่อเพิ่มศักยภาพนักกีฬา

5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล

สามารถแยกสรุปเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้านตามขอบเขตการวิจัยได้ดังนี้

5.1.1 ด้านนักกีฬา

1) การแบ่งกลุ่มการฝึกซ้อม ปัญหาที่พบคือนักกีฬาและผู้ปกครองยังไม่ยอมรับวิธีการฝึกซ้อม เพราะนักกีฬาประสงค์ที่จะอยู่กลุ่มที่จัดนักกีฬาที่มีความสามารถในระดับสูง หากมีการเปลี่ยนกลุ่มแล้ว นักกีฬาจะไม่มีการยอมรับผู้ฝึกสอนในกลุ่มใหม่ แนวทางการแก้ปัญหา หัวหน้าผู้ฝึกสอนจะต้องเรียกนักกีฬาและผู้ปกครองมาทำความเข้าใจและยอมรับวิธีการฝึกซ้อม

2) เวลาในการฝึกซ้อม ปัญหาที่พบคือนักกีฬามาจากต่างสถานที่ ทำให้เกิดปัญหาเรื่องการเดินทางมาฝึกซ้อมไม่พร้อมกัน แนวทางการแก้ปัญหา สโมสรต้องมีการปรับรูปแบบการฝึกซ้อมเพื่อให้เหมาะสมกับนักกีฬา

3) บุคลิกและพฤติกรรมของนักกีฬา ปัญหาที่พบคือนักกีฬามีจำนวนมาก ซึ่งแต่ละคนมีบุคลิกและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน จึงยากที่จะบริหารจัดการให้อยู่ในระบบการฝึกซ้อมของสโมสร แนวทางการแก้ปัญหา ผู้ฝึกสอนต้องมีความเข้าใจบุคลิกและพฤติกรรมของนักกีฬาของแต่ละคนเพื่อพัฒนานักกีฬาได้อย่างเหมาะสม

4) ผู้ปกครองของนักกีฬา ปัญหาที่พบคือนักกีฬาไม่เข้าใจรูปแบบการฝึกซ้อมของสโมสร แต่ต้องการให้นักกีฬาอยู่ในกลุ่มที่มีความสามารถสูง จึงไปกดดันนักกีฬา ซึ่งส่งผล

ต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา แนวทางการแก้ปัญหา หัวหน้าผู้ฝึกสอนต้องทำความเข้าใจเรื่องรูปแบบการฝึกซ้อมของสโมสรต่อผู้ปกครอง

5.1.2 ด้านผู้ฝึกสอน

1)ทัศนคติของผู้ฝึกสอน ปัญหาที่พบคือผู้ฝึกสอนมักจะใช้ความคิดส่วนตัวมากกว่าแนวทางการฝึกสอนของสโมสรในการฝึกสอนนักกีฬา ซึ่งทำให้นักกีฬาไม่สามารถพัฒนาตามแนวทางของสโมสรได้ แนวทางการแก้ปัญหา หัวหน้าผู้ฝึกสอนจะต้องเรียกผู้ฝึกสอนมาทำความเข้าใจและยอมรับวิธีการฝึกสอนให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับของสโมสร

2) การพัฒนาตนเอง ปัญหาที่พบคือผู้ฝึกสอนไม่ยอมรับความรู้ใหม่ ๆ ในการพัฒนานักกีฬา แนวทางการแก้ปัญหาหัวหน้าผู้ฝึกสอนจะต้องเรียกผู้ฝึกสอนมาทำความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำไปพัฒนานักกีฬาในสโมสรต่อไป

3) การถ่ายทอด ปัญหาที่พบคือผู้ฝึกสอนขาดทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักกีฬา แนวทางการแก้ปัญหา ควรมีการอบรมวิธีการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักกีฬา

5.1.3 ด้านการบริหารจัดการ

1) การส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน ปัญหาที่พบคือ มีการส่งรายชื่อนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไม่ครบ แนวทางการแก้ปัญหา ควรมีการแบ่งหน้าที่ของผู้ฝึกสอนแต่ละคนให้ชัดเจน

2) การส่งเสริมและสนับสนุนนักกีฬา ปัญหาที่พบคือ ขาดผู้สนับสนุนสโมสรและนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง แนวทางการแก้ปัญหา ควรจัดตั้งฝ่ายที่ทำหน้าที่หาผู้สนับสนุนสโมสรและนักกีฬา

5.1.4 ด้านวิชาการ/องค์ความรู้

1) ระยะเวลาในการอบรม ปัญหาที่พบคือ ช่วงระยะเวลาในการอบรมนานเกินไป ทำให้ต้องพักการสอนซึ่งส่งผลต่อการพัฒนานักกีฬา แนวทางการแก้ปัญหา ควรมีผู้ฝึกสอนในแนวทางเดียวมาทดแทน เพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง

2) ความรู้ด้านภาษาในการอบรม ปัญหาที่พบคือ ผู้ฝึกสอนขาดทักษะเรื่องภาษาเพื่อใช้ในการอบรมแนวทางการแก้ปัญหา ควรให้ผู้ฝึกสอนเข้ารับการอบรมภาษา

บทความวิจัย

การพัฒนาเทคนิคฟิสิกส์ของโพลีเมอร์ในประเทศไทย

เพิ่มเติม หรือจัดหาลำระหว่างที่มีการอบรม

3) ความใส่ใจในการอบรมปัญหาที่พบคือผู้ฝึกสอนไม่เห็นความสำคัญของการอบรมจึงไม่ใส่ใจที่จะอบรมอย่างเต็มที่ แนวทางการแก้ปัญหา ควรให้ผู้เข้ารับการอบรมส่งรายงานการอบรมในแต่ละครั้ง

4) การนำความรู้มาใช้กับนักศึกษา ปัญหาที่พบคือ ผู้ฝึกสอนไม่นำความรู้จากการอบรมมาใช้ในการพัฒนานักศึกษา แนวทางการแก้ปัญหา ควรมีการปรับความคิดของผู้ฝึกสอน เพื่อนำความรู้จากการอบรมมาใช้ในการพัฒนานักศึกษา

5.1.5 ด้านเครื่องมือสิ่งอำนวยความสะดวก

1) สภาพแวดล้อม ปัญหาที่พบคือสภาพแวดล้อมไม่มีความเหมาะสมต่อการฝึกซ้อม แนวทางการแก้ปัญหา โสโมสรและนักกีฬาต้องมีการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมนั้น ๆ

2) อุปกรณ์การออกกำลังกาย ปัญหาที่พบคืออุปกรณ์การออกกำลังกายที่จะใช้เพื่อการพัฒนาร่างกายยังมีไม่เพียงพอต่อนักกีฬา แนวทางการแก้ปัญหา โสโมสรต้องจัดหางบประมาณเพื่อซื้ออุปกรณ์ดังกล่าวเพิ่มเติม

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า การแบ่งกลุ่มการฝึกซ้อมตามระดับความสามารถ ทำให้สามารถพัฒนานักกีฬาไปในแนวทางเดียวกัน โดยแบ่งกลุ่มด้วยวิธีการประเมินระดับความสามารถของนักกีฬาเป็นระยะ ๆ ทุก 3 เดือน

5.2.2 เวลาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาแต่ละคนไม่เท่ากัน เนื่องจากนักกีฬาต้องใช้ระยะเวลาเดินทางในการมาฝึกซ้อม ดังนั้นทางโสมสรควรมีการจัดการเรื่องเวลาการฝึกซ้อมเพื่อให้ นักกีฬาสามารถมาฝึกซ้อมโดยพร้อมเพรียงกัน จึงจะสามารถพัฒนานักกีฬาไปพร้อม ๆ กันได้

5.2.3 ด้านสภาพจิตใจของนักกีฬาที่เกิดจากผู้ปกครองของนักกีฬา อาจจะเป็นการกดดันนักกีฬา ทำให้นักกีฬาเกิดความวิตกกังวลมากจนเกินไป ทำให้ไม่สามารถพัฒนาความสามารถของตนเองได้ ทีมผู้ฝึกสอนควรมีการปรึกษากับผู้ปกครองของนักกีฬาเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการพัฒนานักกีฬา

5.2.4 เนื่องจากนักกีฬามีบุคลิกที่หลากหลาย ผู้ฝึกสอนควรศึกษาลักษณะนิสัยของนักกีฬาแต่ละบุคคลแล้วปรับวิธีการสอนให้เข้ากับนักกีฬา

5.2.5 ทีมผู้ฝึกสอนควรใช้แนวทางการฝึกซ้อมของโสมสร เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปในแนวทางเดียวกันมากกว่าการใช้ความคิดส่วนตัว เนื่องจากการใช้ความคิดส่วนตัวมากเกินไปอาจทำให้นักกีฬาเกิดความสับสนแล้วไม่สามารถพัฒนาได้

5.2.6 ควรมีการประชุมทีมผู้ฝึกสอนสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง เพื่อประเมินนักกีฬา และวางแผนการฝึกซ้อม เพื่อให้พัฒนานักกีฬาได้อย่างต่อเนื่อง

5.2.7 การจัดการภายในโสมสร จะเห็นได้ว่าเรื่องการแข่งขันในแต่ละรายการควรมีผู้รับผิดชอบโดยตรง เพื่อป้องกันการตกหล่นของรายชื่อนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน

5.2.8 ทางโสมสรควรมีการจัดหาผู้สนับสนุนโสมสร เพื่อแบ่งเบาภาระของนักกีฬาและผู้ปกครอง

5.2.9 ทางโสมสรต้องมีการสำรวจอุปกรณ์การออกกำลังกายในการพัฒนาสมรรถภาพทางกายให้เพียงพอต่อจำนวนของนักกีฬา เพื่อให้สะดวกในการออกกำลังกาย

5.2.10 จากผลการวิจัย ควรนำใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศจัดทำนโยบายเพื่อการส่งเสริมโสมสรเทเบิลเทนนิสของประเทศ การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในภาพรวม มีมาตรฐานการพัฒนาเป็นแบบเดียวกันพร้อมกับไปในทิศทางเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

- [1] จรินทร์ ธาณิรัตน์. (2527). คู่มือกีฬา. พิมพ์ครั้งที่ 2 : กรุงเทพมหานคร.
- [2] Orlickand Botterill. (1980). The Challenge without competition. New York : Pantheon.
- [3] สุจิรัตน์ ชมมาพร. (2545). บทบาทของการกีฬาแห่งประเทศไทยต่อการพัฒนานักกีฬาของประเทศ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- [4] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2560). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2560. กรุงเทพมหานคร: สำนักประชาสัมพันธ์สำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร.

- [5] สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี (2560). สรุปแผนสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสองพ.ศ.2560-2564.
- [6] ราชกิจจานุเบกษา. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2561-2580. กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐมนตรี.
- [7] กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (2560-2564). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการโรมฟิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- [8] การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). แผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย (2563-2565). กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- [9] จตุพร ลิ้มมณี. (2550). การสร้างแบบทดสอบทักษะนักกีฬาเทเบิลเทนนิสสำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ปรัญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาพลศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [10] หทัยกาญจน์ สงเคราะห์. (2549). ผลการฝึกความคล่องแคล่วว่องไวที่มีความสามารถในการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาพลศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- [11] สนธิยา ลีละมาต. (2551). หลักการฝึกกีฬาสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [12] อีร์พัณณ์ อัครเศรณี. (2557). คู่มือฟุตบอลโลก 2014. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ลักษณ์.
- [13] พิษณุ นาคจินเสน. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของสโมสรกีฬาเทเบิลเทนนิสเขตกรุงเทพมหานคร. ปรัญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต. การจัดการการกีฬา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- [14] อุษณี ทวีสัตย์. (2556). การศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย (กรณีศึกษาโครงการพัฒนานักกีฬาชาตินิตกีฬาเทเบิลเทนนิส). วิทยานิพนธ์ปรัญญา มหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [15] นพรักษ์ แกสมาน. (2553). สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาเทนนิสที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25. ปรัญญาศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาพลศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [16] ศิริพร สันติวัฒนา. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการได้ขและความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิสชาย กีฬาระหว่างโรงเรียน ส่วนกลาง กรมพลศึกษา ปี พ.ศ.2556. วิทยานิพนธ์ปรัญญา มหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [17] Fetterman, David M. (2010). Ethnography: Step by Step. Third Edition. United State of America: Sage Publication Inc.
- [18] เบญจา ยอดดำเนิน และคณะ. (2537). การศึกษาเชิงคุณภาพ : เทคนิคการวิจัยภาคสนาม. นครปฐม สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- [19] สุภางค์ จันทวานิช. (2550). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.